

tať daloko pschischło, so dyrbesche swoju dotalnu wořadu, swojich pscheczelow a snatych wopuschćicj, dha jemu tola wutroba spany a skoro budźišce swoje dotalne skutkowanje wob-
žarował. Ale njetko mjeseche jeho mandźelska wjeru a khróbtosće dosz, so móžesche jeho trosch-
towacj a pošylnicj. Tajka wutrobitosz jeho mandźelskeje jeho sašo tať sbudzi, so móžesche w ljecji 1718 stroschnje swoje wotsalne prje-
dowanje djeržecj a so se swojej mandźelskej a se 4 djecjimi, wot kotrychj najmlódše hachlej ljetu stare bje, wotsal na pucj do mjesta Ber-
gena podacj. Tudy hladachu na neho, kaž na džiwneho cžloweka, njekotři myřlachu, so prawje cžini, drusy sašo, so je wrótny, woře-
bje dokelž bje hachlej psched krotkim cžasom powesj do Bergena pschischła, so je jena nor-
wegska łódj na brjóhach Selenскеje w lodji do nesboža pschischła, a so su džiwi Selenczenjo wschitlich, kiž bjechu so sneje po cžołmach na brjóh podali, sabili a sežrali. Hans Egeda so psches to wschitko molicj nedasche, wschať wón tola psches božu hnadu wedźišche, sčto po prawym w Selenскеj chysche.

W Bergeni, kotrež mjesto pschi morju ležt, pytasche sebi wón najpredy pola pschekupřow pomoz, kiž bychu řnano pschekupřstwa a wiko-
wanja dla njekajke towarstwo sa jjesdjenje do Selenскеje sałožicj chyřli. Ale skoro žadyn pra-
we pošylenje k temu nemjesche. Wořebje so ničtón w tehdomniřhim wójnskim cžasu na tajkim newjestym łódžowanju do nesnateho a